

جام جهانی

چالش‌ها و امیدهای تیم ملی از نگاه موندوپورتیوو

پرفروش‌ترین روزنامه کاتالان به ایران پرداخت

موندو دپورتیوو، روزنامه مشهور اسپانیا، به گزارش جامع به معرفی تیم ملی فوتبال ایران در آستانه جام جهانی ۲۰۲۶ پرداخت. این گزارش با تمرکز بر چالش‌ها و امیدهای «بوزهای ایرانی» در گروه هفتم این رقابت‌ها، دیدگاه‌های جالبی را ارائه می‌دهد. ایران در این دوره از مسابقات با بلژیک، مصر و نیوزیلند همگروه شده و برای اولین صعود خود از مرحله گروهی در تاریخ جام‌های جهانی تلاش خواهد کرد.

به گزارش موندو دپورتیوو، تیم ملی ایران حتی پیش از آغاز مسابقات، به دلیل مسائل غیرورزشی در کانون توجه قرار گرفته است. تنش‌های منطقه‌ای و بین‌المللی، مشکلات لجستیکی و اداری متعددی را برای کاروان ایران به وجود آورده است. این رسانه اسپانیایی اشاره می‌کند که با وجود برگزاری هر سه بازی ایران در مرحله گروهی در خاک آمریکا، تیم ملی در تیخواناای مکزیک مستقر شده و تنها برای انجام مسابقات مجبور بود به آمریکا را خواهد داشت. این وضعیت، برنامه آماده‌سازی ایران را نسبت به سایر تیم‌ها متمایز کرده و چالش‌های خاص خود را به همراه دارد. موندوپورتیوو تأکید می‌کند که هدف اصلی ایران در این دوره از جام جهانی، عبور از مرحله گروهی برای اولین بار در تاریخ است. تیم ملی ایران پیش از این نیز در جام جهانی حضور داشته، اما هرگز موفق به صعود از دور اول نشده است. با توجه به فرمت جدید ۴۸ تیمی جام جهانی، امیدها برای شکست این طلسم تاریخی بیشتر از هر زمان دیگری است. در بخش معرفی ستارگان تیم ملی، موندوپورتیوو از مهدی طارمی به عنوان «چهره اصلی و مرجع هجومی ایران» یاد کرده است. این روزنامه طارمی ۲۳ ساله را بدون تردید مهم‌ترین بازیکن ایران و یکی از بهترین مهاجمان تاریخ فوتبال این کشور می‌داند. طارمی تنها بازیکن ایرانی است که در تاریخ جام جهانی بیش از یک گل به ثمر رسانده است. دو گل او در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر مقابل انگلیس، جایگاه ویژه‌ای برای او در تاریخ جام جهانی ایران رقم زده است. با نزدیک شدن به جام جهانی ۲۰۲۶، طارمی بار دیگر امید ایران در خط حمله خواهد بود؛ بازیکنی باتجربه بین‌المللی، قدرت تمام‌کنندگی و توانایی بازیسازی که برای امیرقلعه‌نویی تعیین‌کننده خواهد بود. موندوپورتیوو همچنین به نقش امیرقلعه‌نویی روی نیمکت تیم ملی اشاره کرده و او را یکی از مربیان باتجربه و معتبر تاریخ فوتبال ایران توصیف می‌کند. قلعه‌نویی در حال حاضر دومین دوره حضور خود را به عنوان سرمربی تیم ملی ایران تجربه می‌کند. این روزنامه به لقب «نزال» برای قلعه‌نویی اشاره می‌کند که به دلیل سال‌ها بازی و نقش رهبری او در میانه میدان به وی اطلاق شده است. قلعه‌نویی پس از خداحافظی از فوتبال در دهه ۹۰ میلادی، به سرعت وارد دنیای بازیگری شد و به یکی از چهره‌های مهم فوتبال ایران تبدیل شد. موندو دپورتیوو به عملکرد قدرتمند ایران در مسیر انتخابی جام جهانی نیز اشاره کرده است؛ تیمی که با تنها یک شکست در ۱۶ مسابقه، با شرایطی مناسب راهی جام جهانی شده است.

سوزه

هشدار طنزآمیز اینفانتینو به لس آنجلس

هجوم هواداران در راه است!

جانی اینفانتینو، رئیس فدراسیون بین‌المللی فوتبال (فیفا)، در مراسم ریوز و برق در ورزشگاه تاریخی لس آنجلس کولیسوم، به شهر میزبان جام جهانی ۲۰۲۶ هشدار طنزآمیزی داد. اینفانتینو در آستانه آغاز این رویداد بزرگ جهانی، با اشاره به هجوم قریب‌الوقوع میلیون‌ها هوادار فوتبال، مردم لس آنجلس را به استقبال از «بربرهای شاه» دعوت کرد.

رئیس فیفا خطاب به حاضران گفت: «شما مورد هجوم قرار خواهید گرفت. انبوهی از بربرها به شهر شما می‌آیند، اما آنها مردم خوشحال هستند، پس نگران نباشید! این جمله تندیابی به اصطلاح معروف انگلیسی «بربرها در راه هستند» بود که به معنای خوبی شدن سبیل عطشی است. اینفانتینو در ادامه توضیح داد که لس آنجلس و دیگر شهرهای میزبان در هفته‌های آینده به محلی برای گردهمایی مردم از سراسر جهان تبدیل خواهند شد. هواداران با پرچم‌ها، پیراهن‌ها و رنگ‌های ملی کشورهای خود، خیابان‌ها را مملو از شور و هیجان خواهند کرد.

او تأکید کرد: «فرقی نمی‌کند مرد باشند یا زن، کودک باشند یا سالمند. همه صورت خود را با رنگ‌های کشورشان نقاشی خواهند کرد و فقط می‌خواهند از این جشن لذت ببرند. هدف ما از جام جهانی همین است؛ اینکه جهان را کنار هم جمع کنیم.»

جام جهانی ۲۰۲۶ که به میزبانی مشترک آمریکا، کانادا و مکزیک برگزار می‌شود، برای اولین بار با حضور ۴۸ تیم به صحنه خواهد رفت. اینفانتینو پیش‌بینی کرد که یک چهارم کشورهای جهان در این رقابت‌ها نماینده خواهند داشت و میلیاردها نفر نیز مسابقات را از سراسر دنیا دنبال خواهند کرد. وی این رویداد را «بزرگ‌ترین و باشکوه‌ترین جام جهانی تاریخ» توصیف کرد.

لس آنجلس، به عنوان یکی از مهم‌ترین شهرهای میزبان، قرار است هشت مسابقه از جام جهانی را برگزار کند. همچنین ۱۰ منطقه ویژه هواداران و جشنواره‌های مختلفی در سطح شهر برای استقبال از تماشاگران تدارک دیده شده است. گفتنی است که تیم ملی ایران نیز دو بازی خود را در این شهر برگزار خواهد کرد.

اگر هوشمندانه رفتار می‌کردیم، کارشکنی صورت نمی‌گرفت

عابدینی: اینفانتینو به خاطر پول آدم ترامپ شده است

سؤال و جواب

فریناز زمانی

خبرنگار

امیر عابدینی، مدیرعامل پیشین باشگاه پرسپولیس، معتقد است بخش قابل توجهی از مشکلات تیم ملی ایران در مسیر جام جهانی، نه ناشی از تصمیمات آمریکا، بلکه حاصل ضعف در برنامه‌ریزی مدیران فوتبال ایران است. او در گفت‌وگویی صریح، از بی‌توجهی فدراسیون فوتبال به هشدارهای قبلی، انفعال فیفا در برابر محدودیت‌های اعمال شده علیه ایران و سایر تیم‌ها، و همچنین اولویت دادن به حفظ کرسی‌های بین‌المللی به جای منافع فوتبال ملی، انتقاد می‌کند.

عابدینی با اشاره به نقش جهانی اینفانتینو رئیس فیفا، او را فردی دلبسته به درآمدزایی توصیف کرده و معتقد است در این دوره از رقابت‌های جام جهانی، فوتبال بیش از هر زمان دیگری تحت‌الشعاع مسائل مالی قرار گرفته است.

فیفا همواره بر اصل عدم تبعیض در رقابت‌های ورزشی تأکید دارد، اما به نظر می‌رسد رفتار آمریکا در قبال برخی تیم‌ها مانند ایران، سنگال و ازبکستان با این اصل در تضاد است. ارزیابی شما چیست؟

آمریکا همیشه در ورود افراد به خاک خود حساسیت‌هایی دارد، اما

شرایطی که برای تیم ملی ما پیش آمد، طبیعی نبود. اینکه به دلیل نگرانی‌های امنیتی یا احتمال ایجاد محدودیت، مجبور شویم به جای آمریکا در مکزیک اردو بزنیم، نشان‌دهنده ضعف در پیش‌بینی و برنامه‌ریزی است. اگر هوشمندانه‌تر عمل می‌کردیم، می‌شد از بروز چنین شرایطی جلوگیری کرد. در سال‌های گذشته، تیم‌های کشنی و والیبال آمریکا بارها به ایران آمدند و حتی با استقبال هم مواجه شدند. از طرفی، ملی پوشان ما هم تجربه بازی در آمریکا را داشته‌اند. بنابراین می‌شد با مدیریت بهتر و تعامل مؤثر با فیفا، این مشکلات را کاهش داد.

به نظر من، فیفا بیش از هر چیز به دنبال منافع مالی است. از زمانی که جانی اینفانتینو ریاست را بر عهده گرفته، این رویکرد کاملاً مشهود است. افزایش تعداد تیم‌های جام جهانی به ۴۸ تیم و برگزاری مشترک این رقابت‌ها توسط سه کشور، همگی در راستای افزایش درآمدزایی است. حتی نوع تعامل او با مقامات سیاسی، نشان می‌دهد که اولویت اصلی او مسائل مالی است. بنابراین طبیعی است که در چنین شرایطی، مسائل دیگر از جمله دفاع از حقوق تیم‌ها در اولویت پایین‌تری قرار بگیرد. با توجه به این

به نظر من، فیفا بیش از هر چیز به دنبال منافع مالی است. از زمانی که جانی اینفانتینو ریاست را بر عهده گرفته، این رویکرد کاملاً مشهود است. افزایش تعداد تیم‌های جام جهانی به ۴۸ تیم و برگزاری مشترک این رقابت‌ها توسط سه کشور، همگی در راستای افزایش درآمدزایی است. حتی نوع تعامل او با مقامات سیاسی، نشان می‌دهد که اولویت اصلی او مسائل مالی است. بنابراین طبیعی است که در چنین شرایطی، مسائل دیگر از جمله دفاع از حقوق تیم‌ها در اولویت پایین‌تری قرار بگیرد. با توجه به این

به نظر من، فیفا بیش از هر چیز به دنبال منافع مالی است. از زمانی که جانی اینفانتینو ریاست را بر عهده گرفته، این رویکرد کاملاً مشهود است. افزایش تعداد تیم‌های جام جهانی به ۴۸ تیم و برگزاری مشترک این رقابت‌ها توسط سه کشور، همگی در راستای افزایش درآمدزایی است. حتی نوع تعامل او با مقامات سیاسی، نشان می‌دهد که اولویت اصلی او مسائل مالی است. بنابراین طبیعی است که در چنین شرایطی، مسائل دیگر از جمله دفاع از حقوق تیم‌ها در اولویت پایین‌تری قرار بگیرد. با توجه به این

تأمین شود، نکته مثبتی است. اما در مجموع ما در برخی موارد تاوان کم‌کاری‌های خودمان را می‌دهیم. در نهایت چه اقداماتی می‌توانست شرایط را برای تیم ملی بهتر کند؟ باید از ظرفیت‌های بین‌المللی خود، به‌ویژه قهرمانان و چهره‌های شناخته شده، به عنوان سفیر استفاده می‌کردیم. همچنین لازم بود مدیران تیم ملی نقش فعال‌تری در خارج از اردو داشته باشند و از مدت‌ها قبل برای تعاملات بین‌المللی و رفع موانع برنامه‌ریزی کنند. متأسفانه این اقدامات به‌موقع انجام نشد.

باید از قبل پیش‌بینی می‌شد. موضوع مسدود شدن برخی بلیت‌های فرخته شده برای هواداران ایرانی تا چه اندازه قابل پیش‌بینی بود و چه میزان به فدراسیون برمی‌گردد؟ این مسأله هم به همان ضعف در برنامه‌ریزی برمی‌گردد. وقتی با کشوری تنش سیاسی داریم و در جنگ هستیم، طبیعی است که حضور هواداران با محدودیت مواجه شود. حداقل باید از قبل در این زمینه رایزنی می‌شد. در چنین شرایطی همین که امنیت تیم ملی

شوند تا شرایط را مدیریت کنند. باید خیلی زودتر درباره محل اردو و مسائل مرتبط تصمیم‌گیری و لایبگیری می‌شد، اما متأسفانه همه چیز به لحظات آخر موکول شده است. به نظر شما در انتخاب افراد نیز ضعف وجود داشته است؟ قطعاً همین‌طور است. وقتی می‌دانیم روی یک فرد خاص حساسیت وجود دارد، نباید نام او در لیست قرار بگیرد؛ چون ممکن است همین موضوع باعث رد شدن سایر افراد هم بشود. اینها نکاتی است که

شرایط، چرا مسئولان فدراسیون فوتبال ایران همچنان از فیفا بابت حمایت‌ها تشکر می‌کنند؟ به نظر می‌رسد اولویت برخی مدیران، صرفاً منافع فوئتیال ملی نیست و بیشتر به حفظ جایگاه‌های بین‌المللی خود فکری می‌کنند. حدود یک‌سال و نیم پیش پیشنهاد دادم ستادی برای جام جهانی تشکیل شود و لیست قرار بگیرد؛ چون ممکن است از همان زمان، افرادی به عنوان نماینده و رایزن به آمریکا اعزام

خشم رسانه‌های جهان علیه کاخ سفید

اینفانتینو چگونه به عروسک خیمه‌شب‌بازی تبدیل شد

واشنگتن و ملی‌گرایی افراطی آمریکا بر قوانین فوتبال جهان اولویت دارد. این جام جهانی، تاریک‌ترین صفحه تاریخ میزبانی هاست. در بریتانیا نیز روزنامه «دیلی اکسپرس» با تیترو مشابه نوشت: «اینفانتینو چگونه تبدیل به عروسک ترامپ شد؟» و شونت از استاندار دوگانه فدراسیون جهانی انتقاد کرد. حتی بیان رایت، اسطوره تکرارنشده فوتبال انگلیس، در واکنشی تند در شبکه‌های اجتماعی این تورنمنت را «جام جهانی هرج‌ومرج» نامید و گفت: «فوتبال باید فراتر از سیاست باشد، اما آمریکا این مرز را شکست.»

حتی خودآمریکایی‌ها هم خجالت کشیدند

عق فاجعه به قدری است که صدای رسانه‌های داخلی آمریکا هم درآمده است. نشریه معتبر «اتلانتیک» با صراحت این تورنمنت را «سمی‌ترین رویداد سیاسی-کشتیبه است.

روزنامه معروف «هالیوود ریپورتر» نیز میزبانی یانکی‌ها را «شرم‌آور» خواند و با ابداع یک واژه جدید، آن را «جام جهانی اوغ» نامگذاری کرد! از سوی دیگر، خبرگزاری‌های آفریقایسی با متهم کردن فیفا به نژادپرستی ساختاری نوشتند: «اگر این رفتار توهم‌آمیز علیه یک داور چشم‌پوشی اروپایی رخ می‌داد، واکنش فیفا زمین و زمان را تکان می‌داد!»

پژواک مظلومیت یوزهای ایرانی در رسانه‌های آسیا در این میان، رد پای غرض‌ورزی‌های سیاسی علیه تیم ملی ایران نیز به یک رسوایی بین‌المللی تبدیل شده است. رسانه‌های معتبر شرق آسیا از جمله «چوسون ایلبو» که جنوبی با پوشش دادن اخبار کاروان ایران، لغو سهمیه ۶ هزار نفری بلیت هواداران ایرانی و صادر نشدن ویزای برای کادرفنی امیرقلعه‌نویی را نقض آشکار میثاق‌های ورزشی دانستند.

ماسک صلح و شعارهای فریبنده بخشایشگری از صورت یانکی‌ها افتاد و در حالی که تنها چند روز به آغاز جام جهانی ۲۰۲۶ باقی مانده، بزرگ‌ترین رویداد ورزشی جهان به‌جای آنکه ویرینی برای اتحاد ملت‌ها باشد، به سمی‌ترین، کنیف‌ترین و تاریک‌ترین صحنه برای نمایش ملی‌گرایی افراطی و عقده‌کشی‌های سیاسی دولت آمریکا تبدیل شده است. کارشکنی‌های ویرانی‌ناشکن و سکوت ذلت‌بار فیفا، حالا با واکنش تند، بی‌سابقه و هماهنگ معتبرترین رسانه‌های ورزشی و سیاسی جهان رویه‌ور شده است، تا جایی که از این تورنمنت به عنوان «جام جهانی هرج‌ومرج» و «شرم‌آورترین برگ تاریخ فوتبال» یاد می‌شود.

شوک در دنیای داوری

جرعه آتش‌فشان خشم رسانه‌ها زمانی روشن شد که مأموران مهاجرت آمریکا در اقدامی احقرانه و بدون ارائه هیچ‌گونه دلیل شفافی، از ورود «عمر عبدالقادر آرتان» داور برتر سال ۲۰۲۵ قاره آفریقا و شهروند سومالی به خاک این کشور جلوگیری کردند! آرتان با وجود داشتن ویزای معتبر و رسمی فیفا، مانند یک متهم از فرودگاه دیپورت شد تا نامش از لیست داوران جام جهانی خط بخورد. اقدامی نژادپرستانه که بوی تعفن سیاست را در تاروپود فیفا پخش کرد.

حمله انتحاری «اکیپ» به زوریخ

پس از این رسوایی، نشریه معتبر و جریان‌ساز «اکیپ» فرانسه در شماره امروز خود، با انتشار یک کاریکاتور مکت‌دهنده و تیترو جنجالی «به آمریکا خوش آمدید»، مجمع مهم بین‌المللی لقب گرفت! این غیبت، عجزاز نفری بلیت هواداران ایرانی و صادر نشدن ویزای برای کادرفنی امیرقلعه‌نویی را نقض آشکار میثاق‌های ورزشی بی‌عدالتی آشکار سکوت و ثابت کرد که اراده سیاسی

جایی که به‌دلیل دیپورت و عدم صدور ویزای ورود برای رئیس فدراسیون فوتبال ایران و هیأت همراه در مرز کانادا، ایران تنها کشور غایب در این تورنمنت است. این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا اصول اخلاقی و ورزشی، توان مقاومت در برابر فشار قدرت‌های بزرگ را دارند؟

پیدا کند یا سهمیه ایران رسماً غارت خواهد شد! تا این لحظه، جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها بیشتر از آنکه یک فستیوال ورزشی باشد، یک مارتین فرسایشی دیپلماتیک بوده است؛ جامی که در آن سیاست، زودتر از سوت داور، به رؤیای هواداران ایرانی تکل خشن زده است! این وضعیت، آینده فوتبال را در گرو بازی‌های سیاسی قرار داده و این سؤال را مطرح می‌کند که آیا